

דבר המלך במועצה על ארץ-ישראל (הגנה), 1937, 1, 2

חלק א': הוראות כלליות

1. השם הקצר

דבר מלך זה ייקרא דבר המלך במועצה על ארץ-ישראל (הגנה), 1937.

2. פירוש

- (1) בדבר מלך זה יהיו לביטויים דלקמן הפירושים המיוחדים להם, אלא אם כן ענין הכתוב יחייב פירוש אחר: -
"חוק" כולל כל דבר מלך במועצה, פרט לדבר מלך זה, וכן כל פקודה, חוק עותומני, צו, תקנה, כלל, חוק-עזר או כל חוק אחר הנוהגים באותה שעה בישראל;
"דבר המלך משנת 1931" פירושו, דבר המלך במועצה על ארץ-ישראל (הגנה), 1931;
"דבר המלך משנת 1936" פירושו, דבר המלך על ארץ-ישראל בענין המשטר הצבאי (הגנה), 1936.
(2) חוק הפירושים (הבריטי) יחול על פירושו של דבר מלך זה כשם שהוא חל על פירוש חוק של הפרלמנט.
(3) כדי למנוע ספקות מכריזים בזה כי כל איזכור של ישראל בדבר מלך זה או בדבר המלך משנת 1931, או בדבר המלך משנת 1936, כולל גם איזכור של מימי החוף הסמוכים לארץ.

4. תחילת תוקף

3, 4

- (1) הוראות חלק ב' מדבר מלך זה לא תחולנה אלא בתוקף מינשר שיפורסם ע"י הנציב העליון שיורה כי ההוראות הנ"ל תקבלנה תוקף; וכל אימת שיפורסם מינשר כזה, תקבלנה ההוראות הנ"ל תוקף באותו יום שיפורש במינשר, וכן תוספנה להיות בעלות תוקף עד שתפרסם הכנסת מינשר אחר המורה כי יחדל להיות תוקף להוראות הנ"ל, ואז יחדל להיות להן תוקף, פרט לאותם הדברים שנעשו או שלא נעשו קודם לכן.
(2) חוץ אם נאמר בפירוש אחרת בדבר מלך זה, הרי דבר המלך יקבל תוקף מיד.

(הושמט).

5. תחולה

דבר מלך זה יחול על ישראל כולה.

חלק ב': תקנות לענין הגנה

6. 4 תקנות לענין הגנה

- (1) הנציב העליון רשאי להתקין אותן התקנות (הקרויות בדבר מלך זה "תקנות לענין הגנה"), אשר לפי שיקול דעתו הבלתי מוגבל יהא צורך בהן כדי להבטיח את בטחון הציבור, ההגנה על ישראל, השלטת הסדר הציבורי ודיכוי התקוממות, מרד ופרעות וכדי לקיים את האספה והשירותים שהם הכרחיים לציבור.
(2) בלי לפגוע בכללותן של הסמכויות הנתונות בסעיף קטן דלעיל, הרי תוכלנה תקנות לענין הגנה:
(א) לקבוע הוראות לעצירתם של אנשים בישראל או לגירושם והוצאתם ממנה;

(ב) להתיר -

(i) נטילת כל נכס או מפעל או קבלת פיקוח עליו מטעם הממשלה;

(ii) רכישת כל נכס מטעם הממשלה;

(iii) כל עבודה בכל קרקע, לרבות הריסה, סתירה או עקירה של כל נכס;

(ג) להתיר את הכניסה לכל בית או החיפוש בו;

(ד) לתקן כל חוק, להפסיק את תקפו של כל חוק ולהטיל כל חוק, בין בשינויים ובין בלא שינויים;

(ה) לקבוע הוראות בענין הטלת כל מס שייקבע עפ"י כל תקנות לצורך מתן כל רשיון, רשות, תעודה או מסמך

לצורך התקנות;

(ו) לקבוע הוראות לענין תשלום כל פיצוי ושכר לאנשים שנפגעו ע"י התקנות;

(ז) לקבוע הוראות -

(i) לתפישתם של אנשים העוברים על התקנות;

(ii) לשפיטתם של אנשים כאלה ע"י בתי המשפט האזרחיים (לרבות בתי משפט בעלי שיפוט תכופ);

(iii) לשפיטתם של אנשים שעברו עבירות עפ"י התקנות לענין הגנה, ע"י אותם בתי המשפט הצבאיים

שיתכוננו עפ"י התקנות לענין הגנה, בין שעברו את העבירות לפני שיתכוננו בתי משפט אלה ובין שעברו

עליהן לאחר שנתכוננו, וכן לשפיטתם של אנשים שעברו עבירות עפ"י כל חוק אחר לאחור אותו תאריך, ע"י

בתי משפט צבאיים אלה;

(iv) להטלת העונשין שייקבעו, ע"י כל בית משפט אזרחי או כל בית משפט צבאי שיתכונן כאמור לעיל;

אם העבירה היא עבירה על תקנות ההגנה - עפ"י תקנות ההגנה, ואילו אם העבירה היא עבירה אחרת -

עפ"י החוק הנוהג באותה שעה;

(v) לענין הטלת קנסות על כל חבר אנשים או התאגדויות, והחרמת רכוש והשמדתו בתור אמצעי עונשין,

בין שאפשר לזהות את העבריינים האמיתיים ובין שאי-אפשר לזהותם;

(vi) לענין הפרוצדורה והנוהג של בתי המשפט הצבאיים האמורים;

(vii) לענין ערעורים על פסקי דין או צווים של בתי

משפט באיים, או לקבוע כי אין להגיש ערעור עליהם; וכן

(viii) כי פסק-דין, צווים וההליכים של בתי-משפט צבאיים לא ירהרו אחריהם לא בפקודת בית משפט ולא

בדרך אחרת, ולא יוטל כל ספק בהם בכל צורה שהיא לא ע"י בית משפט ולא בפני כל בית משפט, אלא

בדרך כל ערעור כפי שייקבע ע"י תקנות הגנה.

(3) תקנות לענין הגנה תוכלנה לקבוע הוראות המקנות את הסמכויות לאותם רשויות, או בני אדם, או סוגים של בני אדם

שיפורשו בתקנות ליתן צווים, ולהתקין תקנות וחוקי עזר לכל מטרה שמותר להתקין לשמה תקנות אלה לפי דבר מלך זה, והן

תוכלנה לכלול אותן הוראות נוספות או הוראות לואי שהנציב העליון ימצא שהן נחוצות או רצויות לצורך התקנות.

(4) תקנה לענין הגנה או לכל צו, תקנה או חוק-עזר שניתנו בהתאם לתקנה כזאת יהא להם תוקף למרות כל סתירה לכך

הכלולה בכל חוק; וכל הוראה של חוק שתהא סותרת כל תקנה לענין הגנה או כל דבר מלך, תקנה או חוק-עזר כזה לא יהא

להם תוקף, עד לשעור אותה סתירה, כל עוד התקנה, הצו או חוק-העזר יישארו בתקפם, בין שאותה הוראה תוקנה, שונתה

או הופסק תוקף פעולתה לפי סעיף זה, ובין שלא תוקנה, לא שונתה ולא הופסק תוקף פעולתה לפי סעיף זה.

7. העברת סמכויות ע"י הנציב העליון

הנציב העליון רשאי, אם יראה צורך בכך, להעביר במינשר את תפקידיו עפ"י סעיף 6 מדבר המלך הזה, למפקד העליון של

החילות בישראל, בכפיפות לאותם הגבלות ותנאים שירצה לפרשם במינשר; וכל מינשר כזה מותר לשנותו או לבטלו במינשר

אחר שהנציב העליון יפרסם לאחר מכן, אך השינוי או הביטול של כל מינשר כזה לא יפגע בתוקף פעולתן של כל תקנות הגנה שיצאו מכוח מינשר כזה.

חלק ג: הוראות מעבר והוראות נוספות'

8. אין דבר מלך זה פוגע בסמכויות הממשלה

הסמכויות המסורות עפ"י דבר מלך זה ועפ"י דברי המלך משנת 1931 ו-1936, תיחשבנה כאילו באו להוסיף על הסמכויות המסורות

לממשלה בהתאם לדבר המלך במועצה על ארץ-ישראל, 1922, וכל דבר מלך המתקן דבר מלך, או משנה אותו באופן אחר, ולא לגרוע מהן.

9. אין דבר מלך זה פוגע בתקנות שהותקנו עפ"י דבר המלך משנת 1931

שום דבר האמור בדבר המלך משנת 1936 אין לראותו כאילו הוא פוגע בכל תקנה שהותקנה עפ"י דבר המלך משנת 1931 שהיה לה תוקף ביום העשרים ותשעה בספטמבר, 1936, ואולם כל אותן תקנות תיחשבנה כאילו הוסיפו להיות בתקפן, אך מיום ביטולן, תיקון או שינוי עפ"י התקנות ע"י דברי המלך במועצה לארץ-ישראל (הגנה), 1931 ו-1936, יהא תוקפן כפוף לאותו ביטול, תיקון או שינוי; ולפיכך שום הרשעה על עבירה עפ"י התקנות הנ"ל ושום דבר שנעשה עפ"י התקנות הנ"ל, לא ייחשבו כאילו הם בלתי מותרים או בלתי חוקיים מחמת שהתקנות הנ"ל שהיו בתקפן ביום עשרים ותשעה בספטמבר, 1936, לא היה להן תוקף לאחר אותו תאריך.

10. ביטול דברי המלך משנת 1931 ומשנת 1936

ביום שבו ינתן בפעם הראשונה תוקף לחלק ב' מדבר מלך זה ע"י מינשר בוטלו דבר המלך משנת 1931 ודבר המלך משנת 1936:

בתנאי ששום דבר האמור בביטול זה לא יפגע בכל תקנה הנוהגת בתאריך האמור לעיל (ולרבות התקנות המאוזכרות בסעיף הקודם) אך כל תקנות כאלו תוספנה להיות בתוקפן ותיחשבנה כתקנות הגנה לצורך חלק ב' מדבר מלך זה ומותר יהיה לבטלן, לתקן או לשנותן כאמור.

11. פירוש איזכורים של דברי המלך המבוטלים

כל איזכור באיזה חוק של דבר המלך משנת 1931, או של דבר המלך משנת 1936, או של שניהם, הרי יפורשו כאילו הם כוללים איזכורים של החלקים א' ו-ג' מדבר המלך הזה, ולמן היום שבו מבוטלים דברי מלך אלה, כאילו הם כוללים איזכורים של החלק ב' מדבר מלך זה.

12. תקפן של מסמכים

כל מסמך שמיומר בו כי הוא מסמך (בין תחיקתי ובין מוציא לפועל) שניתן או הוצא בהתאם לדברים דלקמן או לצרכם, דהיינו - (1) דבר מלך זה, דבר המלך משנת 1931, או דבר המלך משנת 1936, או (2) כל הוראה הכלולה בתקנות ההגנה או בכל תקנות שהותקנו עפ"י דבר המלך משנת 1931 או עפ"י דבר המלך משנת 1936, או שיש להן תוקף מכוחן של תקנות אלה,

ייחשב כמסמך שניתן כחוק כאמור לעיל, ותקפן של ההוראות הכלולות במסמך אין להרהר אחריו בכל בית משפט או באופן מן האופנים.

כל מסמך שמיומר בו כי הוא מסמך (בין תחיקתי ובין מוציא לפועל) - שניתן או הוצא ע"י כל רשות או אדם בהתאם לדברים דלקמן או לצרכים, דהיינו -

- (1) דבר מלך זה, דבר המלך משנת 1931, או דבר המלך משנת 1936, או
- (2) כל הוראה הכלולה בתקנות ההגנה או בכל תקנות שהותקנו עפ"י דבר המלך משנת 1931 או עפ"י דבר המלך משנת 1936, או שיש להן תוקף מכוחן של תקנות אלה,

והוא חתום ע"י אותה רשות או אותו אדם או מטעמם, יקובלו בעדות, ועד שלא יוכח היפך, ייחשב כמסמך שניתן או הוצא ע"י אותה רשות או אותו אדם, הכל כפי שהענין יחייב.

(סוף דבר המלך)

[1] ע"ר 675, 1937, תוס' 2, עמ' (ע) 227, (א) 267.

[2] בהתאם לסעיפים 11, 12, 13, 14 ו-15 של פקודת סדרי השלטון והמשפט, התש"ח-1948 הוכנסו בדבר מלך זה השינויים הנובעים מהקמת המדינה, הושמטו כל הקטעים והסעיפים שאינם מתיישבים עם שינויים אלו או שיש בהם משום סתירה לפקודה הנ"ל או לחוקים אחרים.

בהתאם לכך: בסעיף 1 הושמטו הגדרות "ארץ ישראל" ו"הנציב העליון" והושמט סעיף 4.

[3] התוקף ניתן החל מיום 24.3.1937.

[4] סמכויות הנציב העליון הוענקו בסעיף 14(א) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, התש"ח-1948 - לממשלה "בלתי אם ניתנה למועצת המדינה הזמנית". נראה שיש להחליף את הביטוי "הנציב העליון" ב"כנסת". בכל-זאת הושאר הביטוי "הנציב העליון" בסעיף 6 ו-7.

[5] ראה הערה לסעיף 6.